

OMIENIAŁY (8) *part praet act*

omieniały (7), **oniemiały** (1); *omieniały BierRaj, OpecŻyw, GlabGad, Mącz* (4); *oniemiały Calep*.

o, e oraz a *jasne*.

sg m N omieniały (5). ◇ *A omieniały* (1). ◇ *I omieniałym* (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. omienieć.

Ochrypły, zachrypnięty, chrapliwy; raucus Mącz, Calep; ravisellus, ravis Mącz (8) : *Raucus, Ochrapiały/ omieniały/ chrápek. Mącz 347d; Ravisellus, Nieyáką trochę omieniały. Mącz 347d, 347d; Calep 896a.*

Wyrażenie: »omieniały głos« = rava vox Mącz [szyk 2:2] (4): BierRaj 21v; OpecŻyw 152v; Czemu trędowaci pośpolicie głos miewaią omieniały. (-) Bowiem w nich naczynie głofu (zwłafzcza płucza) bywa zakążone tak iż głos wolno wychodzić nie może. GlabGad C8; Mącz 347d; [ModlKobiet 32v].

[Szereg: »uskarżający i omieniały«: O [...] matvchno boza [...] vskarżaięci i omyenyali gloss ktorisz slischala ivsz laskawego baranka volaięczego, Boze, boze moy czemus myę opvsczil ModlKobiet 32v.]

Synonimy: chrapocący, ochrapiały.

Cf OMIENIEĆ